

ГЛАВА 11.

И чухъ апостоли-тъ и братія-та които 1
бѣхъ въ Иудеѣ, че и язычници-тъ пріяхъ
слово-то Божіе. И когато възлѣзе Петръ въ 2
Іерусалимъ, ^апрѣпирахъ ся съ него тѣзи
които бѣхъ отъ обрѣзаны-тъ, И казувахъ : 5
Че при необрѣзаны человекы си ^бвлѣзълъ
^ви ялъ си съ тѣхъ. А Петръ наченъ и из- 4
лагаше имъ ^гнаредъ станъло-то, и казува-
ше : ^дАзъ бѣхъ на молитвѣ въ градъ-тъ Іоп- 5
піѣ; и въ изстѣпленіе видѣхъ видѣніе, е-
динъ съсъдъ като голѣма плащаница *върза-*
на за четири-тъ краища слѣзуваше, и спу-
щаше ся отъ небе-то, и дойде даже до 6
мене. Въ него като ся вгледвахъ, разма-
тряхъ и видѣхъ четвероногы земны, и звѣ- 7
рове, и гадове, и птицы небесны. И чухъ
гласъ който ми казуваше : Петре, стани,
заколи и яждь. И рѣкохъ : Никакъ, Госпо- 8
ди ; защото никога не е влѣзло въ уста-
та ми нищо мърсно или нечисто. И отго- 9
вори ми вторый пѣтъ гласъ-тъ отъ небе-то :
Коего е Богъ очистилъ, ты за мърсно го
не считай. И това станъ до три пѣти, и 10
пакъ ся дрѣпнѣ всичко на небе-то. И ето, 11
на сѣщій-тъ часъ, трима человекы присти-
гнахъ прѣдъ кѣщъ-тъ, въ който бѣхъ,
проводени отъ Кесаріѣ до мене. И рече 12
ми Духъ-тъ да идъ съ тѣхъ и никакъ да
ся не сумнявамъ ; а съ мене наедно дойдо-
хъ и ^ешестима-та тѣзи братія, и влѣзох- 13
мы въ кѣщъ тѣ на человекъ. И ^жказа
ни, какъ видѣлъ ангела въ кѣщъ-тъ си,
че застанѣлъ и му реклъ : Проводи чело-
вѣкы въ Іоппіѣ, и призови Симона който ся
нарича Петръ. Той ще ти каже думы, чрѣзъ 14

^а Гл. 10; 45.
Гал. 2; 42.

^б Гл. 10; 28.
^в Гал. 2; 42.

^г Лук. 4; 5.
^д Гл. 10; 9 и
друг.

^е Іоан. 16; 45.
Гл. 10; 49.
45; 7.

^ж Гл. 10; 25.
^з Гл. 10; 50.